

Valgt blev: *Birch, Henriette Crone, Ellinger, Gunnar Fog-Petersen, Gisselbæk, I. A. Hansen* (4de Kreds), *Jepsen Christensen, Johannes Jensen, H. P. Johansen, Kr. Johansen, Lewinsky, Jørgen Møller, Nygart, Paper og Inger Gautier Schmit.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i Vinteren 1925—26.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 9).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Hauge): Dette Lovforslag er enstemmigt vedtaget i det høje Folketing. Det bemyndiger Kommunalbestyrelserne til, uden at behøve at spørge højere Myndighed, i Vinteren 1925—26 at yde Aldersrentenydere Brændselshjælp. Brændselshjælpens Størrelse bestemmes i § 2. Værdien af det Brændsel, der ydes, maa ikke overstige 30 Kr., hvad enten der er Tale om samlevende Ægtefæller, som begge kan erholde Aldersrente, eller der er Tale om de saakaldte enligt stillede Personer. Forsørgelseskommunen refunderer Opholdskommunen $\frac{3}{4}$ af det Beløb, der ydes, og af Kommunernes Udgifter udreder Staten igen $\frac{1}{4}$, dog ikke over 500 000 Kr. I øvrigt er Lovforslaget ligelydende med den Lov om samme Emne, der blev vedtaget af Rigsdagen i Fjor. Oplysninger indhentede fra Kommunerne viser, at næsten alle Kommuner har gjort Anvendelse af den Lov, der blev givet i Fjor, og da det fra alle Sider erkendes, at der ogsaa i indeværende Vinter er Trang til at komme de gamle til Hjælp, om end i noget mindre Omfang, har jeg ment for Rigsdagen at burde fremsætte Forslag om at yde Brændselshjælp. Det er mit Haab, at det høje Landsting nu vil vedtage Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget i det andet høje Ting.

Bækgaard: Den højtærede Indenrigsminister har nu gjort Rede for Forslaget, der jo for øvrigt ikke er ukendt, idet vi tidligere har vedtaget Forslag af lignende Art. Som det fremgik af Ministerens Udtalelser, er der ikke nogen Væsenforskel mellem dette Lovforslag og de foregaaende, kun er Beløbet nedsat, fordi Prisniveauet nu ligger lavere. Jeg finder derfor ikke Anledning til yderligere at omtale Lovfor-

slaget, men skal paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Carl Jensen: Efter den Forhandling, der er ført i de sidste Dage om Aldersrenteloven, skal heller ikke jeg fordybe mig i dette Lovforslag. Jeg beklager selvfølgelig, at Beløbet er nedsat, hvilket er sket i Overensstemmelse med Udtalelser, der ved den tidligere Behandling er faldet fra det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), men vil dog sige, at jeg haaber, det nu er sidste Gang, vi behandler et saadant Forslag. Jeg vil tro og haabe, at man i det Udvalg, der i Dag er nedsat om Aldersrenteloven, naar til, at denne Brændselsydelse paa en eller anden Maade kommer ind i Loven, saaledes at man ikke hvert Aar, naar Vinteren stunder til, behøver at behandle et Forslag, der skal forhindre, at de gamle kommer til at fryse en Vinter igennem. Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse.

J. Chr. Møller: Det er jo rigtigt, at det Forslag, her foreligger, er meget ligt de Forslag, vi har haft til Behandling i tidligere Aar. Naar Beløbene er blevet nedsat, ligger det naturligvis i, at Brændselet, som det allerede er blevet sagt, er gaaet betydeligt ned i Pris, og skulde vi matematisk udregne det, er den Understøttelse, her vil blive givet, vel nok endda forholdsvis højere end den for sidste Aar, idet Brændselspriserne er faldet endnu stærkere i Forhold til i Fjor end Understøttelsen. Jeg skal gerne indrømme, at for en Del Aldersrentenyderes Vedkommende, de ældre og de, som ikke har noget som helst andet at leve af, end hvad de faar i Aldersrente, er det vist nødvendigt og rigtigt at vedtage Lovforslaget, men paa den anden Side kan det ikke skjules, at der jo er andre, som har en ikke saa helt lille Indtægt ved Siden af, og for deres Vedkommende kan det være et Spørgsmaal, om det er saa nødvendigt at vedtage Lovforslaget. Thi ganske vist overser jeg ikke, at Kommunerne selv kan bestemme, i hvilket Omfang de vil benytte Loven, men vi ved jo godt, at det vil være næsten ugørligt for de større Kommuner at sondre mellem, hvem de skal tildele Brændsel og hvem ikke. Det vilde ogsaa skabe meget stor Utilfredshed, hvis man f. Eks. vilde give den ene Halvdel Brændsel og ikke den anden Halvdel.

Men der er en lille Svaghed ved dette Lovforslag, som der altid vil være ved de